Napsal uživatel Tomáš Pohl
Čtvrtek, 08 Prosinec 2005 04:00

(reportáž ze 4. základního kola soutěže Notování pod Vyšehradem)

Jen pár dní před mikulášskou nadílkou se v P-klubu v Trojické konalo čtvrté kolo soutěže Notování pod Vyšehradem.

Hrozba chřipek se sice vyhnula účinkujícím muzikantům, ale dotkla se jednoho z pilířů pódia, Karla Vidimského - Cimbury. Cimbura byl jistě v duchu s osamělým Belmondem, který se ujal úlohy sólového moderátora. Přestože se výkony moderátora nehodnotí a nepostupuje ani do semifinále, Belmondo by jistě postoupil. U Belmonda kromě jiného také obdivuji, jak úhledně dokáže napsat křídou na tabuli názvy všech čtyřiadvaceti soutěžících písní. Kromě toho, že bych křídu zlomil a umazal si kalhoty, přečetl by po mě jména soutěžících nanejvýš profesor Hrozný.

Ten večer jsme drželi palce těmto jednotlivcům a uměleckým kolektivům: Kapela **Minaret** ze Slaného hrající ve složení : Petr "Pita" Kolár (foukací harmonika), Petr "Cigán" Podoba (mandolína a zpěv), Radek "Racek" Valenta (kytara a zpěv), Jiří "Knack" Znamenáček (kontrabas a zpěv) a Martin "Cabaj" Pruskavec (banjo).
Dan Švec
z Prahy, tentokrát bez Triumvirátu
, ale s kytarou a pochopitelně s Terezou Terčovou, která mu držela palce v první řadě.
Fregata
z Plzně, reprezentovaná pouze Soňou Kočandrlovou a Honzou Křížem.
Lukáš "Vořech" Pokorný
z Prahy (protekčně narozený pod Vyšehradem), písničkář, kytarista, básník a redakční kolega.
Dvojice
T´N´T
z Prahy, neboli Tomáš Ludvíček a Tereza Ženatá. Kapela
Reparát
z Příbrami, tedy sdružení muzikantů s názvem budícím u některých jedinců školní reminiscence. Kapela hrála ve složení:
onza Ježek (kytara a zpěv), Blanka Martinkovičová (zpěv a perkuse), Kateřina Šedivá (zpěv, flétna a bonga), Jarda Čermák (kytara a zpěv) a Láďa Čížek (baskytara).

Pořadatelská rada byla tentokrát, kromě obvyklého složení, doplněna i písničkářkou **Žofií Kabelkovou**
a

Jardou Řehořem

.

Kapela **Minaret** zahrála skladby: *Svítání*, *Tak tě vyhlížím*, *Můj kamion* a *Na dně*. K Minaretu Belmondo dodal, že není filiálkou Talibanu, ani nezpívá arabsky. V Trojické není bezpečnostní rám jako na letištích, ale kapela dohrála v klidu, bez mimořádných událostí. Příjmení mandolinisty bylo shodné s příjmením bývalé členky dvojice Proti srsti. Nešlo o náhodu, protože Petr a Slávka jsou manželé. Slávka ve slušivých copáncích doprovázela manžela, ale svého malého synka s sebou nevzala. Minaret si dokážu představit někde o ohně nebo v hospodě u Berounky. Hrají v bluegrasovém stylu a dominuje výrazný hlas Radka Valenty. Je cítit, že kapela hraje dlouho a je dobře sehraná. Poslední skladbu
Na dně
od Chucka Berryho opatřil českým a velmi dobrým textem Michal Kováč, kytarista Fregaty. Michal jistě není člověk, který se pravidelně chechtá, zdá se mi spíše vážný, ale například obrat "
sázím na něžnej šarm jako má ruskej diplomat
" svědčí o něčem jiném.

S výjimkou písně *Na křídlech pegasů*, kde mu pomáhala Tereza Terčová, byly *Perutě*, *Tajemství* a *Pořád ještě doufáš*
všechny z dílny
Dana Švece
. Dan si sice oblékl černé kožené rockerské kalhoty, ale ty z něj v žádném případě nevyhnaly romantika. Navíc romantika statečně zápasila s nachlazením. Dan má velmi příjemný a zvučný hlas. Píseň Na křídlech pegasů mě zaujala, ale volá po druhém hlasu. Je těžké zápasit sám, ale Dan zápasil dobře.

Již na minulém **Notování** bylo jasné, že plzeňská Fregata má určité problémy a nepřijede proto kompletní. Ani tentokrát jsem tedy neslyšel jejich novou zpěvačku, která nahradila Terezu Terčovou. Kdybych ale měl napsat, že jsem se musel spokojit pouze s dvojicí Soňa Kočandrlová a Honza Kříž, což je dvojice nejen kapelní, ale i životní, nepsal bych pravdu. Soňa mi sice říkala, že výběr repertoáru probíhal doma tak trochu na úrovni přátelské hádky, ale publikum to nepoznalo. Fregata sáhla tentokrát do své minulosti a zahrála a zazpívala písně:
Ulita
,
Žoldák
,
Nečekej víc
a

Tobě
. Ani jednu z písní jsem buď neslyšel, nebo si ji dík postupující skleróze nepamatuji. Soně a Honzovi to moc hezky ladilo a já jim přál postup. A navíc jsem zaznamenal, že Soňa pracuje na tom, aby byla ještě pěknější ženská. Moc jí to slušelo.

Druhým "osamělým přespolním běžcem" (pamatuje někdo tu krásnou anglickou knihu A. Sillantoea) byl **Lukáš "Vořech" Pokorný**. Lukáš sáhl do vlastní dílny a zazpíval a na kytaru zahrál písně: *Malíř*, *Máš právo na svůj stín*, *Sopka* a *Dlaně*
. Lukáš má fyziognomii, díky níž mu budou lidé vždy hádat méně let, než je mu ve skutečnosti. Jeho sytý a znělý hlas proto s Lukášovou

Fregata jako duo

foto: Tomáš Pohl ©

fyziognomií kontrastuje. Lukáš chce lidem sdělit své názory, chce je oslovit. Je to velmi těžké, ale Lukášův projev mi byl velmi sympatický. V závěrečné písni *Dlaně* Lukáš vyzval všechny, kdo se mají rádi, aby se vzali za ruce. Pohladil jsem fotoaparát a myslel si: ?jak je to už dávno?

Dvojice **T´N´T** se v minulém ročníku probojovala do finále. Tentokrát zněly v repertoáru dvojice písně: *Margareta*, *Bělyj šipovnik*, *Faerská* a *Building on the Rock*. Vím, že někteří T´N´T berou, jiní spíš naopak. Především je to způsobeno někdy dost expresívním projevem Terezy Ženaté. Co však nelze dvojici upřít, to je vysoká profesionalita daná hudebním vzděláním obou. Tomáš Ludvíček je nenápadný a sympatický, je ale velikou muzikantskou osobností. Repertoár dvojice nemá jednotnou linku, najdete v něm lidovou písničku, gospel song i prvky džezu. Po doznění čtvrté písně jsem byl přesvědčen, že další kandidát na postup dozpíval.

Příbramský **Reparát** spustil jako poslední v pořadí písně: *Naděje*, *Stoletá voda*, *Budeme si hrát* a *V hloubce mojí duše*
.
Reparátu to hezky šlapalo, písně byly melodické, zejména hlas Blanky Martinkovičové zněl parádně a kytary byly v rukou dobrých hráčů. Jenže se znovu opakoval stávající problém, kdy

se sejde celá řada kapel, dobře hrajících a zpívajících a s dobrými nástroji. Ale být vyvolencem, být postupujícím, to se daří jen těm, kteří se něčím od ostatních liší. Ale i v případě Reparátu bych si postup do semifinále dokázal představit.

Po přestávce vystoupila na jeviště štíhlá dívka, která mi dělala u stolu společnost. Jmenuje se **Žofie Kabelková**
a není třeba víc dodat. Žofii jsem už dlouho neslyšel zpívat sólově. Při první písni
Kořeny
, která ve mě vyvolává představu krásné Českomoravské vysočiny, jsem se už nevím po kolikáté přesvědčil, jakou osobností je Žofie. Žofie pozvala diváky na křest alba Panoptikum, na níž spojila hlas i síly s Marcelem Křížem a Ivošem Cicvárkem. Po představení mi Žofie v rozhovoru řekla, že dočasně opouští sólovou dráhu a vedle koncertování s Panoptikem bude jezdit i s jednou jihlavskou kapelou. Ale jistě se po nějakém čase se Žofií a její kytarou setkáme. Tradiční
Píseň Verony
z filmu Juraje Jakubiska Nejasná zpráva o konci světa zpívaná nádherně a cappela byla krásným hudebním koncem večera.

Ale jako to všechno dopadlo? Dobře, jak řekl Belmondo.

Jako nejlepší píseň byla diváky vyhodnocena ruská *Bělyj šipovnik* od **T´N´T** . Pořadí kapel a sólistů bylo následující: šesté a páté místo :
Dan Švec
a
Minaret
, čtvrtý
Lukáš Vořech Pokorný
, třetí
Reparát
, druhá
Fregata
a první
T´N´T
.

Takže v roce 2006 přijďte do Trojické, kde se 5. ledna koná páté základní kolo. Soutěžit budou písničkáři **Helena Brotánková** a **Martin Rous** z Prahy a **Jarda Holan & THC** z Teplic a skupiny **Nezebe**

a
Štrůdl
z Prahy a
Bodlo
z Chodova. Hostem tohoto kola bude duchcovský písničkář
Jarda Urbánek
.